

संस्कृत

मञ्जरी

२२२

२७२

अस्तु अस्तु मया ज्ञायते भन्तु ह व स ह व स मैले जां न ह्नु । इदं स त्वं भन्तु यो स त्वं हो अधः पतति भन्तु
तल व स ह्नु उपरि गच्छति भन्तु मायि जां ह्नु अधो गच्छति भन्तु तल जां ह्नु रणे किं वदसि भ

अस्तु अस्तु मया ज्ञायते इदं स त्वं । अधः पतति । उपरि गच्छति अधो गच्छति
रणे किं वदसि तूष्णीं तिष्ठति । अन्यथा ता उयिष्यामि मया उक्तं मनसि

तुरे रणिका भच्छेत् तूष्णीं तिष्ठति भन्तु उपलब्ध इव स अन्यथा ता उयिष्यामि भन्तु न हि म
या कुदेह मया उक्तं मनसि धर्तव्यम् मैले भन्ता को स न मा राध्या स ॥ ॥ ॥

नविस्मर्त्तव्यमभनु विसर्जयेत् अहंवेत्तिभनु मज्जादहं अयंवेत्तिभनु यस्यलेजादहं त्वंवेत्ति
भनु तैलेजादहं शाकमानयभनु शाकल्याउ दधिदेहिभनु दहिदेउ उधं देयं भनु उ

नविस्मर्त्तव्यम। अहंवेत्ति अयंवेत्ति त्वंवेत्ति शाकमानय दधिदेहिउ
धं देयं तक्रं त्वमेवपिव पुस्तकं लिख शोधय हे तात पठ पठ हे बालक.

इदेउ तक्रं त्वमेवपिवभनु महीतैलेमात्रपायात् पुस्तकं लिख भनु पोस्तकलेख शोधय
भनु शोध हे तात पठ पठ भनु हे वावै पद पद हे बालक ॥ ॥ ॥ ॥

३६

कालक्षेपं माकुरु भनु उतैदिनगुमाउ न्यानगर पठिष्यसि येत् पण्डितो भविष्यति। भनु पद्यादे
धीत पण्डित होलीसा तदा तव मरुती प्रतिष्ठा भनु तहा पश्चि तला इतुलै मान होला भविष्य

कालक्षेपं माकुरु। पठिष्यसि येत् पण्डितो भविष्यति तदा तव मरुती प्रति
ष्ठा भविष्यति वक्रं किं व्रमः इति॥ ॥ हे भाविनि। कुतश्चित् देशांत ॥

ति भनु होला वक्रं किं व्रमः इति भनु वक्रं तैक्या भनु ॥ ॥ हे भाविनि भनु हे भावले जु
कभया की स्त्री कुतश्चित् देशांत रात भनु कहियर देश वात ॥ ॥ ॥

सं. सं.
२७

कश्चित् ब्राह्मणः षड्भिः जनैः सह आगतः भन्तु कोही एक ब्राह्मणश्च जना संगीरुह सहितः
उत्था तं आयातं दृष्ट्वा भन्तु त्वा आउ न्याक नंदे षेर देव दत्तः प्रपूज्य भन्तु देव दत्त ले सो धर्ष न॥

कश्चित् ब्राह्मणः षड्भिः जनैः सह आगतः। तं आयातं दृष्ट्वा देव दत्तः प्रपूज्य
भो पुरुषाः के भवथ यूयं। कुत आगताश्च। स ब्राह्मण उत्तरयति॥ ॥

॥ भो पुरुषाः के भवथ यूयं भन्तु भो पुरुष हर तिमि हर को हो कुत आगताश्च भन्तुः
कहा वा त आया स ब्राह्मण उत्तरयति त्वा ब्राह्मण उत्तरादिं न॥ ॥ ॥

७२
३७

उचुका द्वयं गृहीत्वा भन्तु उर्यै सानियेर सार्ध उचुका द्वये न घटं भन्तु उर्यै कं वा को गंगोत्पा उ अव
शिष्टाभिः कपर्दिकाभिः भन्तु रसा का को रनि उदय नं शरा वं व आनय भन्तु हा उ पनि भे गो त पनि

उचुका द्वयं गृहीत्वा सार्ध उचुका द्वये न घटं अवशिष्टाभिः कपर्दिकाभिः उ
दय नं शरा वं व आनय भन्तुः विज्ञापयति भो स्वामि नम मनु बु भु क्षालना

त्या उ भन्तुः विज्ञापयति भन्तु क मारा ले विंति गर्ह न भो स्वामि न हे स्वामि इ हो म मनु बु भु क्षा
लना व त्ते भन्तु मत्वा इ भोग ला गी र हे द न॥ ॥ ॥ ॥

सं. सं.
४१

तदुपायो विधेयः भन्तु ते सको उपाय करुनु होला । वृद्ध आहा भन्तु वृद्धो वाही भंछनारे राणे य
भन्तुरे रणी का छोरा अस्माकं किं वु भुक्षा लग्ना नासि भन्तु हा मिहरु को त क्या भुक्त लागे दन क्या

तदुपायो विधेयः वृद्ध आहारे राणे य । अस्माकं किं वु भुक्षा लग्ना नासि
त्वरं कुरु तत्र प्रसेविकायां अर्धं वु कायाः कपर्दिकाः संतिताभिः वणकाः

त्वरं कुरु भन्तु वागे गर तत्र प्रसेविकायां भन्तु ता होठे ला म हा अर्धं वु कायाः कपर्दिकाः सं
ति भन्तु आधा पैसा को कोरी छन ताभिः वणकान् ते सले वणाकन ॥

३५
४१